

HAVENBAAS EDDY BRUYNINCKX
STADSDICHTER BERNARD DEWULF
FAALANGST BIJ STUDENTEN

10

Faalangst

In Antwerpen hebben veel studenten last van atychifobie, oftewel faalangst. Steeds meer van de onzen bezwijken onder de druk van de maatschappij. De universiteit steekt de handen uit de mouwen en geeft een werkboek uit. Een handleiding.

13

Vzw Koevoet

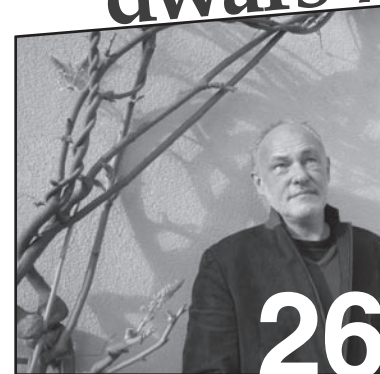
In Antwerpen staat een pand. Een kraakpand, van horen zeggen. Vzw Koevoet, woonachtig in een oud klooster, repareert fietsen, geeft jonge kunstenaars atelier-ruimte, deelt voedsel uit en vangt daklozen op. Een reportage.

24

Het marktsegment

In Europa heerst blijkbaar een crisis. Een economische crisis, naar men zegt. Crisis of niet, sommige bedrijven wagen zich toch op de beurs. Onze economische redactie stak de koppen bij elkaar en vroeg toch maar aan CapitAnt om iets te schrijven. Een woordje uitleg.

26

Bernard Dewulf

In Antwerpen woont een dichter. Een nieuwe stadsdichter. Bernard Dewulf volgt illustere schrijvers als Tom Lanoye en Ramsey Nasr op. Hij noemt 't Stad een stadje, gruwelt van taalfouten en schrijft poëzie, naar 't schijnt. Een monoloog.

Antwerpen

cover

- 04 **Interview Eddy Bruynickx**
Havenbaas over toekomst
- 18 **Centerfold**
100ste Scheldeprijs
- 22 **De uren met Verschuieren**
In de resto
- 31 **Column Maarten Inghels**
De nuttelozen van de nacht

Onderwijs

- 08 **Universiteit digitaal zwanger**
Nieuwe website over negen maanden
- 10 **Faalangst onder studenten**
De grens tussen angst en luiheid
- 12 **Tweemaal 23 wordt 50**
Nieuwe regelgeving studentenarbeid
- 17 **Kort**
Over onderwijs en onderzoek

Cultuur

- 26 **Bernard Dewulf**
Monoloog van een stadsdichter
- 30 **Rewind**
Wat we vroeger leuk vonden
- 32 **Jangocomix**
- 32 **dwars** luistert naar ...
- 34 **Logigram**
- 35 **Cultuuragenda**

Maatschappij

- 03 **Editoriaal**
- 13 **Utopie in een kraakpand**
vzw Koevoet
- 20 **De internationale editie**
Franse presidentsverkiezingen
- 24 **Het marktsegment**
De beurs voor beginners
- 33 **UitgePERSt**
Satire
- 36 **dwars** in ... Bologna

Calimero in Antwerpen

editoriaal

Voor zover er in Vlaanderen zoiets bestaat als politiek buiten verkiezingstijd is vorig weekend het officiële startschot gegeven voor de electorale strijd om het Antwerpse burgemeesterambt die over een half jaar op 14 oktober beslecht zal worden. Deze strijd wordt, zo weten we nu, een tweegevecht tussen huidig burgervader Patrick Janssens en uitdager Bart De Wever.

De bekendmaking van De Wevers lijsttrekkerschap kwam er in het weekend dat volgde op de publicatie van het ondertussen beruchte artikel in Humo over collega-N-VA'er Pol Van Den Driessches vermeende verleden van seksuele intimidatie. Net als zijn partijvoorzitter was Van Den Driessche tot op dat moment ook kandidaat-burgemeester maar dan in Brugge. Resultaat van deze samenloop van omstandigheden was een vraagstuk dat uit een cursus 'Spindoctor voor gevorderden' zou kunnen komen. Het enige 'voordeel' dat De Wever kon doen aan de negatieve verhalen rond Van Den Driessche was er sereen mee omgaan en zo zijn geloofwaardigheid als bekwaam politicus kracht bijzetten.

Daarin is BDW slechts half geslaagd. De N-VA zweeg eerst enkele dagen – kwestie van de buzz rond hun partijcongres niet te verstoren – om vervolgens in 'De Zevende Dag' uitleg te geven bij Van Den Driessches exit uit de politiek ten gevolge van de vele getuigenissen

in Humo. Aan tafel bij interviewer Ivan De Vadder liet De Wever nogmaals de kans liggen om het historische calimerocomplex van de Vlaamse beweging te overstijgen. Hoewel er journalistiek niets viel af te dingen op het artikel in Humo vond de N-VA-voorzitter het toch nodig er een complot tegen zijn partij in te zien. Die houding doet denken aan hoe conservatieven in de Verenigde Staten de media consequent beschouwen als een instrument van links, waardoor hun partij en haar kiezers gedoemd zijn tot een eeuwige rol als underdog, hoe succesvol ze ook zijn.

Als N-VA in Antwerpen een rol van betekenis wil spelen, zal ze dit soort (strategische) paranoïa moeten laten varen, anders dreigt de partij op langere termijn een karikatuur van zichzelf te worden en uiteindelijk toch weer op het Vlaams Belang te lijken. Dat zou jammer zijn voor de Antwerpse kiezer. Na "negentig jaar socialisme" - waarvan negen 'janssenisme' – verdient onze Scheldestad namelijk een kritische evaluatie van het gevoerde beleid. Het valt dan ook te hopen dat de twee protagonisten hun intellectuele capaciteiten – beide hebben een verleden als academicus – aanwenden om een inhoudelijk debat te voeren over de toekomst van Antwerpen.

In *dwars* proberen wij elke maand kritisch te schrijven over wat er leeft in onze stad en aan haar universiteit. Het debat zal dus ook op onze pagina's worden gevoerd. Via deze weg nodigen wij de kandidaat-burgemeesters dan ook graag uit om de studenten hier te woord te staan over hun beleid.

YANNICK DEKEUKELAERE, HOOFDREDACTEUR

Colofon

dwars is het studentenblad van de Universiteit Antwerpen, gemaakt voor en door haar studenten. *dwars* verschijnt maandelijks tijdens het academiejaar en wordt gratis verdeeld op UA-campussen Drie Eiken, Groenenborger, Middelheim en Stadscampus. Dit nummer werd afgesloten op 22/04/2012. Oplage: 2.500 exemplaren. V.U.: Yannick Dekeukelaere, Paardenmarkt 91, bus 1, B-2000 Antwerpen.

Hoofdredacteur Yannick Dekeukelaere **Adjunct-hoofdredacteur** Floris Geerts

Eindredactie Julia Stappers, Marlies Verhaegen, Max Neetens (verantwoordelijke)

Redactie Bart Van Ballaert, Benjamin Theys, Celine Wuyts, Elias Storms, Elien Verschueren, Julia Stappers, Lynn Van de Perre, Marlies Verhaegen, Max Neetens, Yannick Waumans

Fotografie Bart Goris, Benjamin Theys (verantwoordelijke), Isabeau Vogeleer, Liza Van der Stock, Noemi Monu **ICT & Vormgeving** Maarten Decaluwe **Illustratie** Sophia Simons **PR** Nikki De Grave

Cartoon Jangojim **Drukkerij** Favorit **Werkten mee aan dit nummer** Boris Meton, CapitAnt, Maarten Inghels **E-mail** contact@dwars.be **Adverteren** adverteren@dwars.be **Website** www.dwars.be

Redactielokaal en correspondentieadres: *dwars* - studentenblad Universiteit Antwerpen, Paardenmarkt 91, bus 1, B-2000 Antwerpen

Vragen, opmerkingen en suggesties zijn van harte welkom, alsook lezersbrieven. Anonieme brieven komen echter niet in aanmerking. De redactie behoudt zich het recht om ingezonden stukken in te korten of niet te plaatsen.

BRUYNINCKX LOODST ANTWERPEN DOOR CRISIS

WAAROM DE HAVEN NIET OP ZIJN LAUWEREN MAG RUSTEN

TEKST: BART VAN BALLAERT • FOTO'S: LIZA VAN DER STOCK

Als Antwerpen om één reden het centrum van de wereld zou zijn, dan wel omwille van haar haven. Eddy Bruyninckx hoorde het ons alvast graag zeggen aangezien hij al twintig jaar de leiding van het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen in handen heeft. Wel werd zijn werk er in die periode niet makkelijker op. Er liggen allerlei kapers op de kust, de concurrentie loert uit binnen- en buitenland, en toch wordt er meer samengewerkt in de maritieme sector dan ooit tevoren.

Het Havenhuis ademt business. Luttele seconden na de eerste ontmoeting dringt tot ons door wat voor een kanjer we ditmaal te pakken hebben, en vooral hoe druk zijn agenda wel niet is. De vorige vergadering is nog maar net afgelopen of Eddy Bruyninckx staat al handen met ons te schudden. Eerder die dag viel die eer nog te beurt aan de tweede vicepresident van Burundi. “We hebben niet veel tijd, volg me maar”, verzoekt hij vriendelijk en er volgt een kort fotomoment. Om de tijd ten volle te benutten, vragen we hem meteen naar zijn studentenverleden. Bruyninckx heeft namelijk op UFSIA gestudeerd en er later zelfs gewerkt als assistent. “Mijn studententijd, dat is al lang geleden. Onlangs was ik nog wel op de universiteit voor de evaluatie van onze samenwerking en ik moet zeggen, toen ik Hof van Liere binnen kwam, tja, dat doet me toch nog iets.” Het studentenleven liet echter geen onverdeelde indruk na, zo vertelt hij. “Eerlijk gezegd was aan mijn eigen faculteit, politieke en sociale wetenschappen, het folkloristische studentenleven

nu niet meteen erg populair en werd het vooral als conservatief, achterhaald en romantisch bekeken.” Een fel contrast met het PSW van vandaag, stellen we hem gerust.

VERBORGEN AGENDA'S

Als boegbeeld van de haven komt de man natuurlijk dagelijks in contact met prominente figuren, niet in het minst uit het politieke bestuur. Desalniettemin ambieerde hij zelf nooit een carrière als beroepspoliticus. “Ik heb wel in de onmiddellijke omkadering gewerkt en uiteraard zijn die contacten ook in de twintig jaar dat ik ondertussen voor de haven werk, blijven bestaan. Het onderhouden van die contacten neemt wel wat tijd in beslag, maar de haven heeft ze nodig. We moeten toch regelmatig druk uitoefenen opdat het wat vooruit zou gaan.” De dossiers waarin de haven op de traagheid van bestuur botst, zijn dan ook niet van de minste. Zowel het nieuw te bouwen Saeftinghedok, de ontpoldering van de

Hedwigepolder, als de reactivering van de IJzeren Rijn zijn dossiers die maar blijven aanslepen. We willen weten of dat dan een teken van bestuurlijke onwil is. “Laten we zeggen, vooral een teken van bestuurlijke complexiteit. Er is soms sprake van politieke besluiteloosheid, maar ook van procedures die in plaats van rechtszekerheid, eerder onzekerheid bezorgen. Je kan je de vraag stellen of we niet op een punt zijn gekomen dat wanneer een burger of een bepaalde groep het voornemen koestert om een infrastructuurproject onmogelijk te maken, dit zeer veel kansen op slagen vertoont. Ik denk dat de gezonde proporties soms wat kwijt zijn.” Nachtmerries blijven voorlopig uit, toch hoedt de CEO zich voor de lange termijn. “Als ik zie wat de laatste twee uitdiepingen van de Schelde aan tijd, energie en maatschappelijke kost hebben geveegd, denk ik dat we hier in de toekomst, wanneer er opnieuw aanpassingen nodig zijn, toch op een andere manier mee zullen moeten omgaan.”

Bruyninckx toonde zich in het verleden wel voorstander van een samenwerking tussen de Antwerpse en Rotterdamse haven, maar moet toegeven dat de Nederlandse overheid weinig hartverwarmende signalen uitzendt. Toch nuanceert hij: “Allereerst dekt de vlag ‘samenwerking’ enorm veel ladingen. Er is wel degelijk reeds samenwerking met andere havens op dit moment. Denk maar aan de gezamenlijke positie die we innamen ten aanzien van het

Europese havenbeleid.” Er is echter weinig reden om te geloven dat de haven zich genoodzaakt voelt om zijn lot aan Rotterdam te verbinden, garandeert de havenbons. “Het is absoluut geen prioriteit eerst samen te werken met Rotterdam en dan pas met de Vlaamse havens of omgekeerd. Neen, kies die projecten die duidelijk een meerwaarde kunnen betekenen voor iedereen.” De recente uitlatingen van federaal Minister van Economie Johan Vande Lanotte worden om die reden ook weggewuifd. Hij bepleitte namelijk een verregaande integratie van de havens van Zeebrugge en Antwerpen, maar dat idee lijkt weinig meerwaarde voor Antwerpen in te houden. “De West-Vlaming houdt er allicht een verborgen agenda op na”, bevestigt Bruyninckx ons vermoeden, “maar nogmaals, de integratie is er misschien niet, maar er wordt wel veel meer samengewerkt dan wat zichtbaar is voor de publieke opinie.”

AFGUNSTIG ZUID-EUROPA

De maritieme sector opereert in een uiterst competitieve markt op globaal niveau en dus zijn individuele havens niet altijd bij machte om gepast te reageren op veranderingen in de wereldeconomie. Er treden ook processen van schaalvergroting op en dit zowel bij rederijen als de havens zelf. Omwille van dit scenario kunnen uiteindelijk slechts een beperkt aantal grote spelers overleven. Nu het economische zwaartepunt van de zeehandel deels verschoven is van de trans-Atlantische wereld richting het Oosten, dienen we ons af te vragen of de positie van Antwerpen op termijn niet bedreigd is. De frontman van de haven beseft dat. “In het witboek van de Europese Commissie zien wij ook frases, zinsneden die daarop wijzen.” Hij ziet het gevaar niet in het minst uit Zuid-Europa komen. “In Europa vraagt men zich af: ‘wat is dat nu?’ Die schepen ko-

men via het Suezkanaal, varen door de onderbuik van Europa, om vervolgens naar het noordwesten te komen en daar hun ladingen dikwijls terug landinwaarts te zenden.” Dat deze situatie de zuiderse havens niet ten goede komt, hoeft weinig betoog, maar laat het net op dit punt zijn dat de noordwestelijke havens in Europa tot vruchtbare samenwerking in staat zijn.

“Onlangs gaven we een voorstelling in het Europees Parlement. Wat wij - de havens van Antwerpen, Rotterdam en Hamburg - vroegen, was om dat verhaal nu eens objectief te benaderen. *(raakt op dreef)* Er bestaat namelijk zoiets als *economies of scale*, maar wij geloven ook in *ecologies of scale*.” Volgens Bruyninckx krijgen we op die manier meteen een ander verhaal, al dient er niet alleen naar de finale kostprijs gekeken te worden. “De kostprijs om de goederen naar hier te brengen, ligt alvast lager, maar bekijk het zelfs op vlak van milieukosten. Als je de diverse kosten combineert, dan kom je tot de eigenaardige vaststelling dat onze havens de meest aantrekkelijke zijn, zelfs voor relatief zuidelijk gelegen delen van het hinterland.” En dus bleek de vraag die de havenbonzen aan het Europees Parlement richtten van retorische aard. Bruyninckx, schijnbaar in zijn element, herhaalt nog eens: “En dus vragen wij aan Europa: bestudeer het grondig. Niet op basis van ogenschijnlijke percepties, maar objectiveer dat eens even.”

VERLIEZERS OP LANGE TERMIJN

Als boegbeeld is het echter ook de taak van Bruyninckx om zijn haven te promoten in het buitenland. Allicht vertelt hij dit verhaal dan ook in China aan ►

“We moeten toch regelmatig druk uitoefenen opdat het wat zou vooruitgaan”

potentiële investeerders. “Inderdaad. Wat wij steeds vaker vertellen is dat als investeerders werkelijk zo begaan zijn met milieu en emissie als ze beweren, zij hun havenkeuze dan baseren op duurzaamheid. En dan denken we dat de Antwerpse haven de beste keuze is.” Toch loopt het havenlandschap in Noordwest-Europa risico. Grote rederijen verlangen van de havens dat zij blijven investeren in in-

“Wij geloven dat er ook zoiets bestaat als ecologics of scale”

frastructuur. Die investeringen drukken de winstmarges en verdienen zichzelf niet altijd terug. “Als we de blik voldoende ruim houden en het hele havenlandschap in Noordwest-Europa bekijken, dan zal er op termijn een zekere overcapaciteit ontstaan, al was het maar met de Tweede Maasvlakte in Rotterdam. *(Het project Maasvlakte 2 is de uitbreiding van de Rotterdamse haven naar het westen. De werken gingen in 2008 van start en moeten tegen 2013 afgerond zijn, nvdr.)* We prijzen ons toch gelukkig dat we op Linkeroever allicht ruim duizend hectare voor verdere ontwikkeling kunnen aansnijden. Je moet daar toch ook voorzichtig mee zijn. Je bouwt geen dok om het binnen de drie jaar te vullen. Dat is een van de dingen die mij soms verbazen, het gemak waarmee men infrastructuur als overbo-

dig beoordeelt na amper twee, drie jaar tijd. Dat is waanzin.” *(Bruyninckx doelt hier op het Deurganckdok, nvdr.)*

Terwijl de volgende schare zakenpartners alweer staat te wachten, mogen we nog een laatste vraag stellen. Een voormalig student politieke en sociale wetenschappen die het nu al twintig jaar volhoudt als gedelegeerd bestuurder van het havenbedrijf, het moet ons van het hart: wat voor advies zou hij aan studenten geven die het even ver willen schoppen? “Volg je hart, qua studiekeuze en interesse”, verrast hij enigszins. “En mag ik je nu plots verlaten?” Zestien minuten na aanvang van ons gesprek, loopt Bruyninckx reeds zijn volgende gasten tegemoet. We blijven alleen achter in de lounge en voor een ogenblik wanen we ons de baas. Het Havenhuis ademt plots wat minder ‘business’ uit. ■

Op 23 mei vindt de jaarlijkse Jobbeurs van het Havenbedrijf plaats in het Havenhuis, Entrepotkaai 1. Vacatures bij de ‘Top Employer van het Jaar’ en haar partners zijn steeds te raadplegen via www.havenvanantwerpen.be/jobs. Meer info volgt nog via onze sociale media.

dwars

zoekt

Redacteurs

Je bent kritisch en je schrijft graag. Proficiat. Voeg je bij de redactie van *dwars* en wend je talent aan om elke maand mee het mooiste studentenblad van Vlaanderen te vullen met originele, relevante artikels.

Fotografen

Je neemt graag foto's en maakt graag eens wat mee. Proficiat. Voeg je bij de redactie van *dwars* en voeg het beeld bij het woord. Hebben we al gezegd dat de foto's ons het mooiste studentenblad van Vlaanderen maken?

Is dit iets voor jou? Laat het ons weten op contact@dwars.be

Lay-outers

Je bent een estheet met oog voor journalistiek. Proficiat. Voeg je bij de redactie van *dwars* en geef mee vorm aan het studentenblad dat pretendeert het mooiste van Vlaanderen te zijn.

ICT'ers

Je kent wat van informatica en nieuwe media vind je *da bomb*. Proficiat. Voeg je bij de redactie van *dwars* en heers over onze website. Die website is volgend jaar spiksplinternieuw en de mooiste van alle Vlaamse studentenbladen.

ikdoeniemee.be

10 redenen waarom je niet kandidaat wil zijn

UNIVERSTEIT DIGITAAL ZWANGER

EEN SNEAKPREVIEW VAN DE NIEUWE WEBSITE VAN DE UNIVERSITEIT

TEKST: BENJAMIN THEYS • FOTO: DEPARTEMENT COMMUNICATIE

Eind maart gaf de Universiteit Antwerpen al eens een sneakpreview van hun nieuwe website aan een beperkt aantal studenten. Natuurlijk is iedereen razend benieuwd hoe de geüpdatete versie van onze, toch wel archaïsche, universiteitsite eruit zal zien. Daarom geeft *d'wars* u deze maand een exclusieve blik op het nieuwe digitale uithangbord van onze geliefde universiteit.

Wie de oude website van de Universiteit Antwerpen al eens heeft moeten gebruiken om iets op te zoeken, kan ervan meespreken: het was een onontwarbaar kluwen van pagina's waarbij alle logica overboord leek gesmeten. Informatie stond geheid op de meest verdoken plaats en eens je had gevonden wat je wilde weten, was er geen denken aan dat je het de volgende keer opnieuw zou terugvinden.

Dit zal allemaal, hopelijk, verleden tijd zijn met de nieuwe website. Wat meteen opvalt als je de nieuwe website opent, is de grote foto bovenaan de pagina. "Hier hebben we speciaal voor gekozen", zegt Jan Dries, departementshoofd communicatie. "We willen werken met sterke foto's die relevant zijn en een verhaal vertellen, al zal dat veel inspanningen kosten. Ook moet je de startpagina zien als een soort soap, waar elke dag nieuwe verhalen op komen."

STROOMLIJNEN EN AFSLANKEN

Bij de nieuwe website wordt veel meer uitgegaan

van 'voor wie' dan 'door wie'. Dit wil eigenlijk zeggen dat de site '*outside-in*' ontworpen is, met de nadruk op de externe bezoeker. Vroeger vond je alle informatie op de site, en gebruikten studenten van sommige faculteiten de site noodgedwongen om hun valven te raadplegen. Dit alles is verleden

"Je moet de startpagina als een soort soap zien"

tijd. Op de nieuwe website onderscheidt men drie duidelijke blokken: de externe site, de site voor studenten die gebaseerd zal zijn op Blackboard en ten slotte een personaliseerbaar intranet voor de personeelsleden.

"Door het opsplitsen van ons aanbod in deze drie blokken konden we de externe website sterk stroomlijnen en afslanken. Hierdoor stijgt ook het gebruiksgemak enorm", aldus Jan Dries. Het hoge woord is gevallen: gebruiksgemak. Daar is inderdaad veel aandacht aan besteed. Een nieuwe

krachtige zoekmotor, *facetted search*, en een logische opdeling van de website zorgen ervoor dat je veel sneller aan je gewenste informatie komt. "We zijn vertrokken van een 150-tal scenario's waarbij er verschillende dingen opgevraagd kunnen worden. Na het intern opmaken van de structuur hebben we proefpersonen deze scenario's laten uitvoeren. Daardoor kwamen we heel veel te weten over hoe mensen op zoek gaan naar informatie. Daar kwamen af en toe toch wel verrassende resultaten van, maar het heeft ons geholpen de site zo makkelijk mogelijk te maken".

Ook andere moderne snuffjes zijn geïntegreerd. Zo zal er een sterke koppeling voorzien worden met sociale media zoals Facebook, Twitter, LinkedIn, ... "Uiteindelijk is de site de basis waaruit alles vertrekt. Die koppeling moet er dus zijn, en we zijn ook volop bezig met onze aanwezigheid op deze platformen."

UNIFORMITEIT

Een ander groot verschil met de oude website is het uitzicht van de verschillende pagina's. Terwijl elke pagina er nu vaak totaal verschillend uitziet, zal de nieuwe website veel uniformer zijn, en dat is een goede zaak. "Uniformiteit is inderdaad troef. Elk departement zal wel zelf zijn *content* kunnen aanbrengen, maar er zal aan kwaliteitscontrole ge-

Nog een belangrijk aspect waarop wordt ingezet is toegankelijkheid. De website zal daarom ook beschikbaar zijn in het Engels. “We doen daarvoor beroep op externe copywriters die het Engels machtig zijn. Het Engels op onze universiteiten kan soms stukken beter, dus moeten we er op letten dat ons uithangbord voorzien is van een deftige vertaling.” En ook aan de min-

“Eenvormigheid is troef”

dervalide surfer is gedacht. Zo zal de website over een aantal 'zwembandjes' beschikken: een hoge contrast versie van de website zal beschikbaar zijn voor slechtzienden. "We proberen zo dicht mogelijk bij het *AnySurferlabel* (een Belgisch kwaliteitslabel voor toegankelijke websites, nvdr) aan te leunen, al is dat niet altijd even makkelijk. Elke foto moet daarvoor van een omschrijving voorzien worden zodat deze kan worden 'voorgelezen'."

Het studentenportaal zal ook een ommekeer maken. Geen Blackboard meer zoals we het kennen dus, maar wel een Blackboard 2.0. “We gaan blackboard volledig hervormen. We zijn trouwens nog op zoek naar een andere naam. Alle suggesties van studenten zijn welkom.”

De nieuwe website van de Universiteit Antwerpen zal in gebruik worden genomen op 1 januari 2013. ■

Studenten	Personeel	Alumni	Bibliotheek	Alles ▼ Zoeken	English site	Vacatures	Map	Contact

Hoog Contrast

Universiteit Antwerpen

Over UAntwerpen	Campus life	Faculteiten	Studeren, vorming en onderwijs	Onderzoek en innovatie

Ons opleidings-aanbod

Bekijk een overzicht van onze opleidingen

Meest bekeken:

- > Ons opleidingsaanbod
- > Waarom aan de UAntwerpen studeren?
- > Levenslang leren
- > Dienstverlening voor studenten
- > Veelgestelde vragen door studenten
- > Informatie voor ouders

Eeuwige twijfelaar

Kom naar onze Infodagen

Doe onze studie-zelftest

En ontdek welke studie het beste bij je past

Kom naar onze infodagen op 10 en 12 Maart

[Lees meer](#)

Nieuws & activiteiten

16 DEC

Studenten controleren het hart van Antwerpse shoppers

Universiteit Antwerpen start haar Music for Life-campagne op de Meir.

---

17 NOV

Vierduizend scholieren ontwerpen samen een fusiereactor

Op 17, 18, 22 en 23 november 2011 ontvangt de Universiteit Antwerpen 4000 leerlingen en leerkrachten tijdens zeven voorstellingen van de interactieve show Plasma's. Fusie! Energie?

---

6 OKT

400 specialisten kwaliteitszorg komen naar Antwerpen

Van donderdag 17 tot en met zaterdag 19 november ontvangen de Universiteit Antwerpen en de Artesis Hogeschool het European Quality Assurance Forum.

Wintersluiting van 24 december tot 1 januari

Zondag 4 maart 2012

Volg #UAntwerpen

Nieuws van deeltjesversneller CERN!

Volg de persconferentie om 14 uur live op het Dept. Fysica (U241 op Groenenborger).

Prof. Herwig Leirs legt op vtm uit dat de hoorn van de neushoorn eigenlijk niets waard is - 4 uren geleden

---

Wat zou jij vinden van een groots Galabal van de Universiteit Antwerpen? Neem deel aan de snelle poll eergisteren

---

UAntwerpen Vier op de tien nieuwsitems zijn eenzijdig, blijkt uit het doctoraatsonderzoek van Knut De Swert - 4 uren geleden

[Meer activiteiten en agenda](#)

DE FIJNE GRENS TUSSEN ANGST EN LUIHEID

FAALANGST AAN DE UNIVERSITEIT ANTWERPEN

TEKST: ELIEN VERSCHUEREN & MAX NEETENS • FOTO: LIZA VAN DER STOCK

Elk jaar neemt het aantal studenten die langdurige begeleiding volgen bij de Dienst voor Studieadvies en Studiebegeleiding toe. Dit jaar waren het er 344, en dat zijn enkel de studenten die niet na enkele gesprekken verder kunnen. Een van de grootste problemen bij studenten waar diensthoofd Anita Viaene en haar medewerkers mee te maken krijgen, is faalangst. Om dit het hoofd te bieden bracht de dienst onlangs het boek 'Focus op faalangst' uit, een werkboek door Isabelle Vloeberghs dat de student moet leren omgaan met faalangst. We zochten de auteur op en vroegen haar om het fenomeen kort en krachtig te beschrijven aan de hand van de volgende vier vragen.

WAT IS FAALANGST NU EIGENLIJK?

Isabelle Vloeberghs Bij echte faalangst is het vaak heel specifiek: het gaat dan om studeren bij één iemand, sporten bij de ander, sociale situaties bij een derde. Wij gaan ervan uit dat iemand aan faalangst lijdt wanneer de angst hinderlijk wordt: wanneer men van zijn verantwoordelijkheden of bepaalde situaties wegloopt, door bijvoorbeeld te dagdromen. Dat zijn dan mensen die lijden aan passieve faalangst. Dan is er ook nog actieve faalangst en wie daaraan lijdt, gaat op de tegenovergestelde manier met zijn problemen om. Je probeert vat te krijgen op de zaken, totale controle te hebben. Dit zijn studenten die het meestal in het secundair onderwijs heel goed doen, omdat je daar daadwerkelijk alles van buiten kunt leren. Op de universiteit is dat meestal niet het geval. Als je er wel in slaagt om elke cursus, elke syllabus, elke

paper rot van buiten te kennen, dan ga je daar op termijn waarschijnlijk fysiek aan kapot.

HOE KUN JE FAALANGST VASTSTELLEN?

Vloeberghs In mijn ervaring beseffen actief faalangstigen zelf dat het hindert en ook dat het verergert naarmate hun academische carrière vordert, maar er is eigenlijk geen vast aantal criteria. Er is wel een vragenlijst, VaSEV (*Vragenlijst aangaande Studie- en Examenvaardigheden, nvdr.*), die een algemene indicatie vaststelt en dat kan in sommige gevallen zeker handig zijn. Persoonlijk vind ik wat de student beleeft belangrijker. Waar we die VaSEV bijvoorbeeld gebruiken, is bij de inschrijven voor de training voor uitstelgedrag. Daar zitten geheid mensen tussen die passief faalangstig zijn, maar dat zelfs voor zichzelf kunnen verstoppen. Zij overtuigen zichzelf ervan dat ze gewoon

extreem lui zijn, wat ze meestal ook als kritiek krijgen van buitenaf.

WAAROM HEBBEN MENSEN LAST VAN FAALANGST?

Vloeberghs (*blaast*) Daar hebben al veel discussies over plaatsgevonden binnen de dienst hier. Waar komt dat vandaan? Hoe komt het dat het aantal faalangstigen toeneemt? Ik denk dat je er sowieso al een aanleg voor moet hebben. Faalangstigen zijn vaak perfectionistische individuen, kritische mensen die niet goed kunnen relativeren. Ze zijn te streng voor zichzelf. Je hebt, kort door de bocht, twee psychologische oorzaken. Ofwel

"Faalangstigen zijn perfectionistisch"

onderschatten mensen zichzelf, ofwel overschatten ze zichzelf. Bij dat laatste krijg je dan faalangst wanneer mensen voor een uitdaging komen te staan waar ze zelf van vinden dat ze het moeten kunnen. De gedachte dat het toch niet zou lukken, is dan onoverkomelijk.

HOE KUN JE FAALANGST OPLOSSEN?

Vloeberghs We proberen studenten ervan te overtuigen dat faalangst geen monster is dat hen

overleeft. Het blijft iets subjectief. Lastig, maar subjectief. Faalangstigen moeten ervan uitgaan dat anderen er ook mee leren omgaan. Iemand die nauwelijks nog buitenkomt en alleen studeert, kun je moeilijk doen inzien dat er iets anders bestaat

“Kijk elke avond naar het nieuws”

dan examens. Een goede oefening daarvoor is bijvoorbeeld elke avond naar het nieuws kijken. Verder geven we oefeningen in ontspannen, ook fysiek dan, trager ademen, stoppen met piekeren, enzovoort. ■

Werkboek 'Focus op faalangst. Faalangst begrijpen en aanpakken' is te verkrijgen via het STIP of de studentenbegeleiders. Prijs: 10 euro.

WAARVOOR KUN JE BIJ DE DIENST STUDIEADVIES EN STUDENTENBEGELEIDING TERECHT?

Studieadvies en informatie Heb ik de juiste studiekeuze gemaakt? Hoe zit het met mijn leerkrediet? Wanneer kan ik uitschrijven? Voor deze vragen werken de studentenbegeleiders samen met de studietrajectbegeleiders van alle faculteiten.

Studievaardigheden Hoe pak ik mijn studie het best aan? Hoe stel ik een examenplanning op? Hoe neem ik notities? Een studiebegeleider kan je helpen bij het verbeteren van je studievaardigheden. Elk semester zijn er specifieke trainingen.

Psychologische begeleiding Zowel met studiegebonden problemen (faalangst, uitstelgedrag, ...) als met persoonlijke problemen (rouw, depressie, relationele problemen, ...) kun je bij de studentenbegeleiders terecht. In een gesprek ga je samen na wat voor jou het beste is: individuele begeleiding of psychotherapie, een groepstraining of een gepaste doorverwijzing.

Afstudeerbegeleiding Wat na het afstuderen? Hoe stel ik een cv op? Hoe solliciteer ik? De studentenbegeleider weet raad.

Studeren met een functiebeperking, topsport of kunstbeoefening Heb je een functiebeperking? Doe je aan topsport of kunstbeoefening? Dan heb je recht op bijzondere faciliteiten. De aanvraag verloopt via deze dienst.

Contact Maak een afspraak via het STIP (stip@ua.ac.be of 03 265 48 72) of met een van de studentenbegeleiders. Alle informatie vind je op www.ua.ac.be. Klik op de startpagina door naar 'Sociale, Culturele en Studentgerichte diensten' onder 'dienstverlening'.

Heb je problemen? Blijf er niet mee zitten. De dienst is het hele jaar door open, ook tijdens de vakanties!

TWEE KEER 23 WORDT 50

NIEUWE REGELING STUDENTENARBEID UITGELEGD

TEKST: CELINE WUYTS • FOTO'S: LIZA VAN DER STOCK

Van studiefinanciering tot die onvermijdelijke kostenpost genaamd 'uitgaan': het is geen wonder dat jaarlijks bijna 400.000 studenten werken. De kans is reëel dat je tot deze groep behoort, en dan is het je vast niet ontgaan dat op 1 januari de wetgeving rond studentenarbeid veranderde. Vergeet de 'twee maal 23' regeling, vanaf nu mag je op jaarbasis 50 dagen werken aan een gunstig socialezekerheidstarief. Daar lijkt op het eerste gezicht alles mee gezegd. Desondanks worden door sommigen adjectieven als 'drastisch' in de mond genomen. Hoe zit het nu eigenlijk? *dwars* zocht het met veel plezier voor je uit.

Met de nieuwe regelgeving wordt de opsplitsing tussen de zomermaanden en de rest van het jaar overboord gegooid en vervangen door één 'contingent' van vijftig werkdagen, vrij te spreiden over het volledige kalenderjaar. Voor deze dagen geldt een uniforme bijdragevoet van 8,13 procent, waar vroeger twee verschillende bijdragevoeten werden gehanteerd. "Dat onderscheid had eigenlijk geen toegevoegde waarde en dus moest het anders", verklaart Koen Snyders, administrateur-generaal van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ).

AANVULLENDE MAATREGELEN

Volgens Snyders is er verder weinig veranderd. "Er zijn een aantal aanvullende maatregelen genomen om ook op de andere vlakken de sociale rechten te kunnen blijven garanderen, maar dat zijn geen echte hervormingen." Zo is er een kleine

versoepeling in de wetgeving met betrekking tot de kinderbijslag. Het basisprincipe blijft hetzelfde: als je in het eerste, tweede of vierde kwartaal meer dan 240 uren werkt, verlies je de kinderbijslag voor het desbetreffende kwartaal. "Het klopt dat er nog steeds een onderscheid gemaakt wordt in het raam van de kinderbijslagregeling: tijdens de maanden juli, augustus en september mag je als student onbeperkt werken", legt Ria Janvier, decaan van de Faculteit PSW en onder andere gespecialiseerd in arbeidsrecht en het socialezekerheidsrecht, uit. In het oude systeem was het echter zo dat als je geen recht had op kinderbijslag in het tweede kwartaal, ook de kinderbijslag in het derde kwartaal werd ingehouden. Deze regel wordt nu opgeheven.

Daarnaast wordt het aantal maanden dat een student met een studentenovereenkomst bij dezelfde

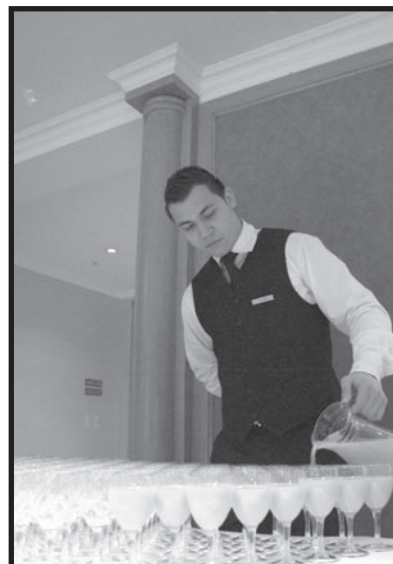
werkgever kan werken verdubbeld van 6 naar 12 maanden. "Een student weet in principe niet op voorhand of hij verder zal studeren, dus hij kan zich ook niet langer dan een jaar engageren", verklaart Olivier Vander Biest, jurist verbonden aan de RSZ. Na een contract van twaalf maanden moet een onderbreking gelaten worden vooraleer bij dezelfde werkgever een nieuw contract wordt aangegaan. "In de praktijk is dit bijna steeds het geval: een student werkt immers vaak niet tijdens de examens en zal waarschijnlijk ook wel eens op reis gaan", zegt Vander Biest. "Een en ander is re-

"Meer transparantie voor student en werkgever"

latief", beaamt Janvier. "Je kan gedurende jaren een studentenovereenkomst afsluiten met eenzelfde werkgever als er zich maar af en toe een onderbreking voordoet."

HOEVEEL DAGEN HEB IK NOG OVER?

Het oude systeem was bovendien weinig transparant en daardoor moeilijk controleerbaar. In het bijzonder wanneer een student bij verschillende werkgevers werkte en het contingent overschreden werd, was het vaak niet evident een bepaalde

werkgever hiervoor verantwoordelijk te stellen. Met de nieuwe website van Student@Work en in het bijzonder de internettoepassing '50 days', wordt getracht meer transparantie te realiseren, zowel voor de student als voor de werkgever. Een teller houdt bij hoeveel dagen je nog mag werken aan verlaagde RSZ-bijdragen. Het saldo wordt automatisch aangepast op basis van de aangiften van de werkgever aan de RSZ. Inloggen kan met je identiteitskaart. De werkgever van zijn kant kan aan een student een attest eisen of via een toegangscode de teller van de student controleren, vooraleer een tewerkstellingsovereenkomst af te sluiten. "Dat is niet verplicht", verduidelijkt Snyders. "De toepassing biedt verschillende vormen van controle. Het is aan de werkgever om te zien welke hij daarvan benut."

Ria Janvier wijst op het feit dat het een verschil uitmaakt of de overschrijding van het aantal gewerkte dagen zich al dan niet voordoet bij verschillende werkgevers. "Werk je als student bij één werkgever, dan moeten bij overschrijding de normale socialezekerheidsbijdragen betaald worden voor de hele periode van tewerkstelling." Als de overschrijding zich voordoet bij verschillende werkgevers zijn de student en zijn werkgever pas vanaf de 51ste dag gehouden tot de normale bijdragen.

DIRECTE COMMUNICATIE VIA FACEBOOK

"Het is belangrijk om over die vereenvoudigde wetgeving ook heel modern en goed te communiceren", zegt Snyders. Sociale media zijn hier een

vanzelfsprekend antwoord. "We ontdekken dat studenten aangenaam verrast zijn dat het mogelijk is om via Facebook rechtstreeks aan de overheid vragen te stellen waar ze ook antwoord op krijgen." Het is de eerste keer dat de RSZ een direct contact met werknemers legt, vertelt Snyders. "Traditioneel hebben we steeds gewerkt met de werkgevers omdat zij de aangiften doen. Met dit project hebben we voor het eerst een directe opdracht richting burger. Een uitdaging." Een beetje verwonderlijk, misschien, maar de RSZ beheert het aangiftesysteem en heeft dus alle nodige informatie. Bovendien heeft de overheidsorganisatie een sterke traditie in e-governmenttoepassingen. "We zijn er best fier op dat Student@Work werd uitgeroepen tot het beste e-governmentproject in 2011." ■

EEN UTOPIE UIT NOODZAAK

KRAKERSNEST EN DAKLOZENOPVANG IN 'T KLOOSTER

TEKST: MAX NEETENS • FOTO'S: LIZA VAN DER STOCK

Het is acht uur 's avonds. Achter de hoge, ultramoderne kantoorgebouwen van het Copernicuscomplex rond het Kievitplein en het vernieuwde, peperdure HST-station van het Centraal Station bevindt zich 't Klooster, een kraakpand en opvangtehuis voor daklozen. Op de stoep staan een veertigtal mannen te wachten op de voedselbedeling die hier elke avond wordt georganiseerd. Binnen klinkt *speedcore*. Dit is een Antwerpen dat ik niet ken.

't Klooster is een oud dominicanenklooster dat zeven jaar geleden gekraakt werd door een groep anarchistische krakers. Anarchisten blijven echter anarchist, en na drie jaar overlast werden ze door het buurtcomité en de politie verzocht om het gebouw te verlaten. Het duurde niet lang of het verlaten klooster trok de aandacht van een nieuwe groep krakers. Jaffy, de voorzitter van wat nu vzw Koevoet heet, is een magere, langharige man met tonnen energie. Hij rolt sigaretten aan de lopende band, houdt zijn hond aan zijn hiel en braakt woorden: "Vier jaar geleden stonden we hier voor de deur, uit te dokteren hoe we binnen zouden geraken. Iemand van het buurtcomité heeft ons gewoon op straat aangesproken, gevraagd wat we wilden doen. Ze zochten een groep die op een verstandige manier met het gebouw wilde omgaan. De vorige krakers hadden het te gortig gemaakt, het lag hier vol met afval. We zijn nog steeds bezig hun rommel op te ruimen."

Jaffy maakte van het kraakpand 't Klooster zoals

het nu bestaat: een opvangtehuis voor daklozen, een plek waar jonge kunstenaars een atelier kunnen vinden, een volkskeuken waar men elke vrijdag voor weinig of geen geld kan aanschuiven voor een simpele pasta of een stoofpot. Op woensdagmiddag kan je hier je fiets laten herstellen voor een vrije bijdrage, iets wat bezieler Jaffy het Fietsatelier noemt: "Ik ken andere fietsenmakers waar ik onderdelen mee ruil. Soms smijt iemand hier een wrak binnen. Nu ik de garage eindelijk leeg heb kunnen ruimen, dankzij een container, kan ik mij er meer mee bezig houden." Een utopie in een droomhuis, lijkt het.

TUSSEN COMMUNE EN OPVANGCENTRUM

't Klooster is niet zomaar een droomhuis, het is gigantisch. De fotografe weet niet waar eerst te kijken. Geen enkele muur is blind, geen enkele kamer is leeg. Graffiti, goud gespoten chauffages, monsterlijke vogelkooien, een afgodsbeeldje bedolven onder het kaarsvet, posters over vorstelijke dota-

ties, weedlegalisatie en mensenrechten. 't Klooster is een doolhof. Deuren onthullen een draaitrapje dat twee tussenverdiepen verbindt die van buitenaf niet te bespeuren zijn. Een balkon geeft uitzicht op een onvindbaar binnenhofje. De kunstenaars die hier hun atelier hebben, komen geen inspiratie te kort.

“We proberen voor een evenwicht te zorgen tussen kunstenaars, muzikanten en daklozen. We organiseren feestjes en optredens in de tuin en een volkskeuken, maar ook voedselbedeling. Elke dag staat daar honderd man voor aan te schuiven. We streven naar een combinatie van een opvangcentrum en een commune. Mensen die hier voor de volkskeuken zijn, kunnen ook langs de voedselbedeling, en andersom”, zegt Jaffy. Dat lijkt toch net iets anders te werken in de praktijk. Hoe goed de bedoelingen van vzw De Koevoet ook zijn, we worden half buitengekeken als we de lange gang in wandelen waar de voedselbedeling wordt georganiseerd. En of ze nu ook dakloos zijn of niet, de mensen die genieten van de pasta met roomsaus in de refter tonen toch net iets hipper, jonger en vrolijker dan de wrange en vermoeide gezichten van de mensen die een brood in ontvangst nemen van Roger, inwoner van het pand en medewerker van vzw Arm Mobieltje. Roger waarschuwt onze fotograaf: “Niet iedereen is hier gediend van foto's.” We hoeven ons begrip niet te veinzen.

VOOR HETZELFDE GELD ZIJN ZE DOOD

Op elk moment wonen er om en rond de twaalf mensen in het grootse gebouw. Het zijn voorname-lijk mensen op zoek naar opvang en onderdak. “Wij zijn geen officieel opvangcentrum, en dat heeft zo ►

zijn voordelen: de staat kan ons niet dwingen iedere dakloze of te veel daklozen op te vangen, want dan krijg je geheid overlast. Geen administratief gedoe, geen paperassen. We kunnen zelf kiezen wie er bij komt en wie niet, zowel wat betreft de inwoners als de kunstenaars. Dat zorgt voor een betere atmosfeer. Iedereen ondergaat een proefperiode. Pas je er niet in, dan vlieg je buiten. Simpel.” Tijdens de vergadering die ik bijwoon, hoor ik verhalen over alcoholmisbruik, slaapkamers die uitpuilen van het vuilnis, burens die klagen over de stank, en mensen die gewoon niet meer komen opdagen: “Dat ze het dan laten weten, dat ze ergens anders zitten. Voor hetzelfde geld zijn ze dood, en we hebben nog mensen die hier willen wonen.”

De atmosfeer moet wel goed zijn. Het krakerspand moet functioneren, anders vliegen de krakers de straat op. Geld van de overheid is er niet. De inwoners betalen geen huur. Nu en dan de zaal verhuren voor een feestje brengt wat geld in de kas. Ook krijgen ze af en toe een bijdrage van vzw Het Hart, een ondernemersvereniging die de kas van sociale ondernemingen bijstekt. Naar de stad moet de vzw niet meer kijken. “Vorig jaar hebben we twee keer vijfhonderd euro gekregen om een feestje te subsidiëren. De laatste aanvragen werden genegeerd”, vertelt penningmeester Joep. Boetes kan de vzw zich niet permitteren. Dit is in principe een utopie, maar wel één uit noodzaak. Problemen zijn uit den boze. ■

Studentenevaluaties waarborgen kwaliteit Vlaams hoger onderwijs

Voor zijn doctoraal proefschrift onderzocht **Pieter Spooren** van de Universiteit Antwerpen de geschiktheid van zogeheten Students' Evaluations of Teaching, oftewel SET-rapporten, voor de evaluatie van het onderwijs. Spooren bestudeerde onder meer welke factoren de resultaten kunnen beïnvloeden. "Er bestaat bijvoorbeeld een duidelijk verband tussen de SET-score en de examenscore van een student. Iemand die een hoger cijfer behaalt, zal zijn professor positiever quoteren. Ook de leeftijd van een student kan de SET-score beïnvloeden." Bovendien bestaat er onvermijdelijk een selectie-effect. Studenten kunnen vrij kiezen of ze deelnemen en of hun achtergrondgegevens gebruikt mogen worden voor verdere analyse. Toch valt het belang van de evaluaties niet te ontkennen. "Onderwijsevaluaties door studenten zijn erg belangrijk. Ze kunten, samen met de mening van onderwijsexperts en andere docenten een grote rol spelen in de verbetering van het onderwijs", besluit Spooren.

Nieuw wiskundig model levert betere inzichten over immuniteit na vaccinatie

Een samenwerking tussen het VAXINFECTIO van de Universiteit Antwerpen en het CenStat van de Universiteit Hasselt leidt tot een nieuw wiskundig model om vaccinatiestudies te analyseren. "Uit de cijfers kon je altijd wel afleiden of het vaccin al dan niet werkte", licht professor **Niel Hens** (Universiteit Antwerpen/Universiteit Hasselt) toe. "Maar de verantwoording voor die cijfers bleef vaak achterwege." De onderzoekers van VAXINFECTIO en CenStat ontwikkelden het wiskundig model op basis van enkele theoretische inzichten om de immuniteit na vaccinatie op lange termijn te bestuderen. **Dr. Mathieu Andraud**: "we werkten een model uit met drie tijdscomponenten, die komen overeen met de levensduur van antilichamen en kort- en langlevende plasmacellen." Het nieuwe model biedt heel wat voordelen, onder meer voor de farmaceutische sector. "Je krijgt nu namelijk een veel beter inzicht in de manier waarop je deelnemers aan een vaccinastudie het best kan opvolgen", besluit Hens.

kort

over onderwijs en onderzoek
TEKST: YANNICK WAUMANS

Leven op Mars?

Een nieuwe mathematische analyse van de complexiteit van data gecollecteerd door Marsprobes eind jaren '70 zou erop kunnen wijzen dat er leven is op de rode planeet. Bodemstalen werden toen getest op vormen van metabolisme. **Professor Miller** van de Keck School vergeleek nogmaals de complexiteit van de stalen met die van terrestrische stalen. Uit zijn analyse bleek dat die meer weg had van biologische data dan van niet-biologische data. De studie verscheen in het *International Journal of Aeronautical and Space Sciences*.

Sportleex

Hockey: Hockeyclub Dragons plaatste zich met **Felix Denayer**, **Jefrey Thys**, **Mathew Cobbaert** en **Louis Rombouts** voor de Final Four van de Euro Hockey League. In de halve finale speelt het tegen UHC Hamburg. • **Zwemmen:** Hoewel **Kimberly Buys** zich voor vier nummers op EK in mei had gekwalificeerd, zal de studente Biochemie niet er aan deelnemen. Het EK dat niet meer in Antwerpen zal plaatsvinden, past niet in haar planning voor de Olympische Spelen. In Londen zal Buys de 100 m vlinderslag zwemmen. • **Tennis:** In de Davis Cup plaatste België zich met SEW-student **Ruben Bemelmans** voor de barrages. Begin april wonnen de Belgen met 4-1 van Groot-Brittannië. In september speelt de België tegen Zweden voor een plaats in de wereldgroep. • **Voetbal:** In de Antwerp Students League staan maar liefst drie UA-ploegen in de halve finales. Sofia neemt het in de halve eindstrijd op tegen Nucleo-Technica (Platijn). In de andere halve finale speelt topfavoriet **Wikings-NSK** tegen het verrassende **Klio**.

Kanker-resistente muizen

Pier Paola Pandolfi van het Beth Israel Deaconess Medical Center in Boston en zijn collega's hebben een muis genetisch gemo-dificeerd zodat het extra kopieën heeft van het PTEN-gen, dat vaak gemuteerd of gedeleteerd is in kankers. De diertjes bleken energie-efficiënter en kanker-resistent. Ze verbruiken namelijk minder glucose, terwijl ze meer ATP (de energiedrager van de cel)

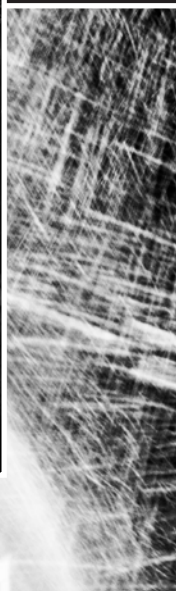
genereren en wanneer de onderzoekers de muizen injecteerden met een kankerverwekkende stof, ontwikkelden de genetisch gemo-dificeerde dieren tumoren op een later tijdstip dan de controles. Het verhogen van het PTEN-eiwit zou dus therapeutische perspectieven kunnen bieden in het voorkomen van kanker én obesitas. De studie verscheen deze maand in het tijdschrift *Cell*.

100STE SCHELDEPRIJS

Foto's: NOEMI MONU

De Internationale Editie

WAT VOOR BUITENLANDBELEID WIL FRANKRIJK?

Geen zichzelf respecterend blad zonder buitenlands nieuws, dachten wij. Elke maand bieden we daarom een buitenlandse student de kans zijn visie op de actualiteit te delen. Ditmaal trokken we naar onze zuiderburen in het land van kaas en wijn. Daar raakt men stilaan in vervoering van de presidentsverkiezingen. Onze collega's van het studentenblad *In-Focus* aan het Institut d'études politiques de Paris, beter gekend als Sciences Po, stonden ons graag te woord en maken hun grote ergernis kenbaar over de kiescampagnes.

Het stond in de sterren geschreven dat 2012 het jaar van de politiek zou worden in Frankrijk. Dit jaar wordt er namelijk een nieuwe president verkozen en de campagnes zijn reeds op gang geschoten. De voornaamste kanshebbers lijken aftredend president Nicolas Sarkozy en zijn uitdager op links, François Hollande te zijn. Ondanks hun rivaliteit vinden ze elkaar terug in een gedeelde stilte als het over buitenlandbeleid gaat. Het voelt dan ook wrang aan vast te moeten stellen dat er een grote leegte schuilt in de debatten tussen de traditionele kandidaten

voor het presidentsambt. Nogmaals, wat zijn hun plannen met het buitenlandbeleid?

EUROPA IS GEEN BUITENLAND

De financiële en tevens economische crisis, de staatsschuld die aandikt van dag tot dag, legale en ook minder legale migratie, maar eveneens het woningprobleem, het zijn topics die de campagne beheersen. Meer belastingen voor hogere inkomens,

het herstellen van de concurrentiekracht van Franse ondernemingen en de turbulentie in de eurozone en de Europese Unie domineren voorts de discussies

“The world is flat”

die de dames en heren politici ten heden in Frankrijk voeren. Quasi geen enkel debat doet vermoeden welke plaats zij Frankrijk toekennen in de mondiale wereld.

Men zou kunnen beargumenteren dat debatten inzake de Europese Unie en de eurozone de Fransen maar matig kunnen boeien, maar om precies te zijn behoort de Europese politiek al lang niet meer uitsluitend tot de buitenlandse politiek. Integendeel, er is een sterke verwevenheid met de nationale politiek. De Europese Unie is zelfs een zodanig tastbare realiteit geworden in het leven van de Fransen dat Brussel meer en meer op de administratieve hoofdstad van ons land begint te lijken in plaats van op een entiteit die van de nationale arena losgekoppeld is.

WERELD SCHREEUWT OM AANDACHT

Nu de eerste debatten evenwel achter de rug zijn, blijkt dat het woord slechts zelden aan experts in de internationale politiek werd gegeven. Vaak praat men dan ook over politiek zoals we die voerden vlak na de Tweede Wereldoorlog, georiënteerd op de staat - om niet te zeggen nationalistisch - en vergeet men hoe multipolair en verweven de wereld vandaag wel

“Europa behoort al lang niet meer uitsluitend tot de buitenlandse politiek”

niet is geworden. *“The world is flat”*, aldus Thomas Friedman, waarmee hij doelde op de economische groei van de twintigste eeuw die slechts mogelijk werd door revoluties in de communicatie- en transportsector. Of men vergeet hoe zelfs banale zaken zoals de moedige wanhoopdaad die Mohamed Bouazizi (*Tunesiër die zichzelf in brand stak en die de Arabische Lente ontketende, nvdr.*) stelde, dra-

matische gevolgen kunnen hebben voor de ganse wereld, Frankrijk inclusief.

Tot op heden heeft echter nog geen enkele van de kandidaten een van de internationale problemen durven aansnijden die het begin van de eenentwintigste eeuw zo sterk domineerden. Hoe kunnen we Afghanistan op een ordentelijke manier achterlaten na alle problemen die het Westen er creëerde? Wat voor houding moeten we aannemen tegenover Iran? Wat te doen in Syrië en andere staten die hun eigen burgers aanvallen, maar schijnbaar eeuwig de steun genieten van enkele grootmachten? En hoe om te gaan met de nieuwe bewegingen en tegenbewegingen in de Arabische wereld; contreien die na decennia van dictatuur plots bevrijd zijn.

SLUIER VAN NATIONALE THEMA'S

De voorstanders van een fervent realisme antwoorden dat al deze problemen de politieke agenda van een land dat niet direct betrokken is, niet mogen bepalen. Maar wat dan te zeggen over het feit dat wat zich vandaag nog afspeelt in de marge van de we-

reld, ons morgen al rechtstreeks grote zorgen kan baren. Achter de democratische stabiliteit van een Egypte dat verlost is van Hosni Moebarak schuilt de hoop op vrede van een hele regio. Is het zelfs nog nodig er aan te herinneren dat de enige uitweg uit de economische crisis, de zwaarste sinds 1929, een antwoord op globaal niveau is? De BRIC-landen zouden alleszins veel meer betrokken moeten worden bij de besluitvorming en regulering op dit vlak.

Meer dan ooit lijkt de buitenlandse politiek dus een beslissend gegeven om in het achterhoofd te houden bij de nationale presidentsverkiezingen. Nogal ongelukkig kiezen de heren en dames politici - de gaullisten en de jonge wolven van de UMP op rechts en *les éléphants et les éléphanteaux du PS* op links (*bijnaam voor de Franse PS'ers, nvdr.*) - er dan nu voor het belang van het buitenland te verhullen onder de sluier van nationale thema's. ■

Wij danken onze collega's van InFocus en in het bijzonder auteur Boris Meton voor hun medewerking. Voor meer werk van hun hand, surf naar infocusrevue.com

DEUREN MET VERSCHUIJEREN

in de resto

Je passeert elke lesdag duizenden mensen en plaatsen. Slechts een enkeling is meer dan louter een figurant. Het is mijn ambitie om daar dit academiejaar verandering in te brengen. Elke maand ga ik voor *dwars* op zoek naar de verhalen van die dagelijkse passages en passanten. Deze maand bezoek ik studentenrestaurant ten Prinsenhove.

Het is vrijdagochtend iets over zeven wanneer ik de slaap uit de ogen wrijf en de personeelsingang van de resto binnenwandelen. Chef Steven begroet mij hartelijk en geeft me een kraakwitte koksvest, een schort en een lelijk, maar wel zo hygiënisch, petje. Steven kookte vroeger in restaurants met faam zoals Sir Anthony Van Dijk, maar werkt nu - verleid door de werktijden - al enkele jaren hier. De ervaring in de privé loont. "Ik wil het hier doen zoals daar, maar dan op de schaal van een grootkeuken. Een snufje zout wordt hier een handvol zout." Dat merk ik in de praktijk. Steven toont me hoe ik het witloof moet bereiden. Hij snijdt de bodem van het witloof, schikt het in een grote schaal en overdekt het met een handvol peper-en-zoutmix, een handvol suiker, wat water en enkele Jeroen Meus-waardige klonten boter. Het gaat de oven in om te stoven.

DAGELIJKSE KOST

Na het witloof waag ik mij aan de koude keuken. Elke ochtend versnijdt Nicky bakken groenten. Ze doet dit werk al achtendertig jaar. Terwijl we tomaten en radijsjes hakken, vertelt ze dat ze vroeger op de resto van campus Middelheim werkte. Daar ontmoette ze haar toekomstige echtgenoot, de chef-kok. Krijg je geen honger van zo veel eten? Nicky lacht: "Weet je, ik lust eigenlijk helemaal geen groenten."

In de koeling liggen de ingrediënten vacuüm getrokken in plastic zakken te wachten. Veel is de vorige dag al bereid. Vandaag staat er konijn op het menu. Dat het vlees al bereid is, is niet alleen praktisch, de smaak wordt er ook beter van. In de kelder zijn er nog koelingen en vriezers. Daar worden ook de overschotten diepgevroren zodat er

zo weinig mogelijk verloren gaat. Het is opvallend leeg in de koelingen. De verse producten komen natuurlijk pas op maandag binnen.

Voor mijn volgende taak rijg ik aan elke vinger een minidonut en schik ze daarna op een plateau naast een rijtje minimuffins. Het maakt een vrolijk gezicht, die rijen minuscule zoetigheden. Deze plateaus zijn niet voor in de resto, maar voor elders. De resto ondersteunt immers ook de catering bij evenementen op de Stadscampus. Dat zorgt samen voor heel wat werk als je weet dat ten Prinsenhove in zijn drukste maand meer dan 8.000 maaltijden verkoopt. Dat zijn er gemiddeld 400 per dag en dat is zonder broodjes, desserts, soep en salades gerekend. Het is enkel voor deze warme maaltijden dat de resto subsidies krijgt, niet voor de rest.

KOMEN ETEN

Om elf uur is het pauze. Een multicultureel allegaartje werknemers schuift aan tafel, zoals de Poolse kok Tomasz, de praatgrage afwasser Mo, de knappe Cubaanse Marlene, de opgewekte Ping

TEKST: ELIEN VERSCHUEREN • FOTO'S: BENJAMIN THEYS

en de Vlaamse Johnny. Kortom, een wereldkeuken. Aan tafel wordt er gelachen, gepeuzeld en gekeuvelde. De twee dames van de Universiteitsclub, het prijzige restaurant van de universiteit, worden door Steven beschreven als “de verantwoordelijken voor peper en zout”. De sfeer zit erin.

“Een snuffe zout wordt hier een handvol zout”

Nadat we hebben genoten van de eigengereide maaltijd, gaat iedereen terug aan het werk. Marijke controleert de temperatuur van het eten en noteert alles nauwgezet. Ze neemt ook stalen. “Wanneer iemand denkt dat hij ziek is geworden door ons eten en het labo bewijst het tegendeel, kunnen wij zeggen dat het misschien eerder door de pita kwam die hij ’s avonds heeft gegeten”, legt Steven uit. “Of door de twintig pinten die hij erna misschien gedronken heeft”, grap ik. Steven en Tomasz lachen uitbundig. De kameraadschappelijke, vrolijke sfeer werkt aanstekelijk.

Rond kwart voor twaalf druppelen de eerste klanten binnen en gaan de frieten in de friteuse. Ik vind een plekje in de hoek achter de pasta primavera en bedien met de glimlach en het lelijke petje op. Een krasse tachtiger begroet iedereen met een blik van herkenning. Tijdens de service blijft de sfeer gemoedelijk. Wanneer er tekorten dreigen, roepen ze instructies over en weer. En kijk, een verse lading kroketten pruttelt in het vet en er gaan extra steaks op de grill. Echt druk wordt het nooit, want op vrijdag zijn er minder lessen en gaan veel studenten vroeger naar huis. Zo is er tijd om wat te praten en rond te kijken. Een mooie studente keurt de voedingswaren en de mannelijke koks keuren de fijne vleeswaren aan de overkant.

PLAT PRÉFÉRÉ

Tussen de soep en de patatten praat ik verder met Steven. Samen met chef-kok Guido stelt hij het menu samen. Ze kijken naar wat in het seizoen en in promotie is. Hij wil ook graag het vegetarische menu uitbouwen. Alle resto's denken er trouwens over om van donderdag een veggiedag te maken.

Sommige vegetarische plats zoals de groentestruidel of de pannenkoekjes met camembert zijn nu zelfs bij vleeseters al populair.

Ik ga kijken bij de afwas. Mo, de vaste afwasser, wordt bijgestaan door enkele jobstudenten. Nog nooit heeft iemand mij zo enthousiast uitgelegd hoe afwassen in zijn werk gaat, hoe de plateaus binnenrollen en bijna alles machinaal wordt gewassen en gespoeld. De afwas van de keuken wordt eerst met de hand en daarna door de machine gewassen. De mond van de sympathieke Mo staat zelden stil terwijl hij vlijtig werkt.

Ik giet de laatste lepel mosterdsaus over een bord kroketten en Steven een emmer sop over het aanrecht. Wanneer ik afscheid neem terwijl hij de keuken schuurt, vraagt hij of ik het leuk vond. Ik vond het heerlijk en begin mij af te vragen of ik me misschien voor een of ander kookprogramma moet inschrijven. Wat vindt hij eigenlijk van die hype? “Het is er echt een beetje over. Op café durf ik al niet meer te zeggen wat ik doe uit schrik dat ze beginnen vragen naar kooktips. Dus zeg ik gewoon dat ik aan de universiteit werk.” *(lacht)* ■

HET MARKTSEGMENT

TEKST: DAVID OOMS & DORIEN CAUTREELS

Je kan geen krant openslaan of het ene bericht over de aandelenkoersen is al onheilspellender dan het andere. Investerders reageren op regerings-toespraken of kredietbeoordelaars verlagen schijnbaar zonder aanleiding de kredietwaardigheid. Hoor je het ook in Keulen donderen als men het heeft over *flash crashes* of schuldpapier? Geen paniek dan, want iedere maand verduidelijkt CapitAnt, de studentenvereniging die studenten wil inleiden tot en begeleiden naar de financiële markten, op deze pagina's de werking van de beurs.

SPANNING OP DE BEURS

De beurs heeft het eerste kwartaal van 2012 alvast positief ingezet. De Bel-20 steeg met net geen 12 procent tijdens de eerste drie maanden van het jaar. Dat kwam voornamelijk door het LTRO-programma dat de Europese Centrale Bank had aangekondigd begin december. Door dat programma kunnen alle banken voor de komende drie jaar aan extreem lage tarieven onbeperkt geld bij de Europese Centrale Bank lenen. Het was indirect de bedoeling dat de banken dat geld zouden gebruiken om obligaties van landen te kopen, denk dan vooral aan Spanje en Italië. Dit gebeurde echter niet, de banken houden het geld grotendeels als liquide middelen aan om gewapend te zijn tegen

eventuele onzekerheid in de toekomst.

De laatste weken verschijnen er in de media opnieuw meer negatieve nieuwsberichten. Zo blijken de problemen in Spanje toch groter dan aanvankelijk gedacht en er is opnieuw vrees voor een groeivertraging in China. Ook de inflatie in China blijkt moeilijk onder controle te krijgen. Die kwam hoger uit dan verwacht wat het moeilijk maakt voor de People's Bank Of China (de centrale bank van China) om opnieuw een monetaire versoepeling door te voeren. Dit alles zorgt voor bijzonder veel volatiliteit op de aandelenmarkt. Het resultaatseizoen is nu ook op volle toeren. De aftrap, die door Alcoa werd gegeven, was alvast veelbelovend. Het wordt ook uitkijken wat de banken de

afgelopen drie maanden hebben gepresteerd. De Europese schuldencrisis is weer terug van nooit weggeweest en zal ook het komende jaar voor de nodige spanning zorgen op de aandelen- en obligatiemarkt. De komende zomermaanden beloven alweer een erg volatiele markt, vermits het volume in verhandelde activa lager is. Hierdoor doen er zich sneller significante prijsbewegingen voor. Hier kunnen we enkel teruggrijpen naar een oud beursgezegde: *"Sell in May and go away, but remember to come back in September."*

INTREDERS

De spanningen op de aandelenmarkt maken het moeilijk voor bedrijven die naar de beurs komen, omdat beleggers dan risico-avers zijn en dus liever niet intekenen op een beursgang. Toch ligt de beurs niet helemaal op apegapen. Niemand minder dan de heer Zuckerberg heeft de weg naar de beurs gevonden. Facebook, de sociaalnetwerksite bij uitstek, trekt begin mei naar de beurs. Onderhandelingen over de exacte datum zijn voorlopig nog aan de gang met de SEC (*Amerikaanse beurswaakhond, nvdr*). De banken die de beurs-

gang begeleiden zijn ook niet de minsten: Morgan Stanley, J.P. Morgan, Goldman Sachs, Bank of America, Barclays, Allen & Co en nog 25 andere 'kleine' investeringsbanken. Facebook hoopt zo'n 10 miljard dollar op te halen, wat zou betekenen dat het hele bedrijf op zo'n 100 miljard dollar geschat wordt.

Facebook telt wereldwijd ongeveer 845 miljoen gebruikers, dat is een stijging van maar liefst 39 procent ten opzichte van vorig jaar. In 2011 maakte het bedrijf ongeveer 1 miljard dollar winst, op een omzet van 3,71 miljard dollar. Het is dan ook verwonderlijk dat de markt Facebook op zo'n 100 miljard dollar zal waarderen. Dit is maar liefst 100 keer de winst van 2011. 85 procent van Facebooks omzet komt van advertenties en de andere 15 procent komen van spelletjes, waaronder bijvoorbeeld het bekende 'Farmville'. Elke dag worden er zo'n 250 miljoen foto's geüpload op Facebook. Iedereen is zo in de wolken over Facebook dat het winstpotentieel oneindig lijkt. Het bedrijf begint zich meer en meer te ontwikkelen als een marketingbureau. De gegevens van de gebruikers worden gebruikt om gericht reclame te maken. Het lijkt allemaal niets als je rustig een foto van een vriend of vriendin aan het bekijken bent, maar Facebook kijkt mee en volgt wat je doet. Dat is natuurlijk een schat aan informatie waar andere bedrijven graag veel geld voor op tafel leggen. Toch is deze beerswaardering voor velen aan de hoge kant.

Recent ging ook Groupon, nog zo'n internethype, naar de beurs. Ook daar was de waardering wat aan de hoge kant, maar de vooruitzichten voor het

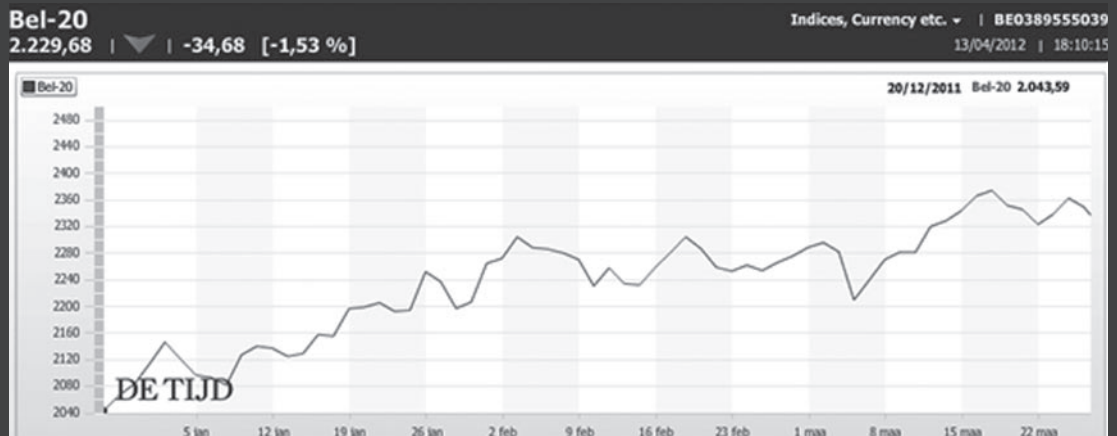
aandeel waren zo positief dat veel beleggers intekenden op de beursgang. Helaas, Groupon bleek herhaaldelijk met zijn boekhouding te hebben geknoeid en het aandeel heeft al veel van zijn beurswaarde verloren. Ook het businessplan bleek niet waterdicht. Groupon heeft veel rechtszaken aan zijn been omdat het klanten niet eerlijk zou behandelen en de contracten niet zou naleven. Dit is natuurlijk een recept voor een totale ondergang. Beleggers verkopen de laatste maanden dan ook massaal het aandeel.

Facebook zal zich moeten transformeren naar een bedrijf met stabiele inkomsten. De reclamemarkt is bijzonder conjunctuurgevoelig en dat kan in slechte economische tijden, zoals nu, wel voor druk zorgen op de inkomsten. Een andere factor die de reclame-inkomsten voor Facebook onder druk kan zetten is het privacy-beleid van het bedrijf. Hoewel oprichter en CEO Zuckerberg naar eigen zeggen veel belang hecht aan privacy, heeft het bedrijf toch geregeld een rechtszaak aan haar

been. Het woord privacy kwam welgeteld 35 keer voor in de prospectus.

De vraag die elke belegger zich vandaag bij een investeringsbeslissing stelt, is hoe het bedrijf zal genieten van de groei in Azië? Dit is voor Facebook niet anders. Het bedrijf is in de regio actief, maar heeft af te rekenen met censuur van de Chinese overheid. De Chinezen hebben pas nog enkele bekende blogsites offline gehaald, omdat deze negatieve berichten weergeven over het beleid in China. Dit is voor een open gemeenschap als Facebook dodelijk, aangezien censuur het einde van vrije meningsuiting zou betekenen op de sociale netwerksite. ■

Slotdebat: Capitant organiseert op 3 mei haar slotdebat in samenwerking met de faculteit TEW. Sprekers zijn onder andere Johan van Overtveldt, Peter De Keyser, Renaat Berckmoes en Peter de Proft.

Dichten

*over een stad
van katten,
vreemdelingen
en doden*

Stadsdichter Bernard Dewulf schreeuwt het niet van de daken

Sinds januari bekleedt de gelauwerde schrijver Bernard Dewulf het ambt van stadsdichter. De voormalig student aan de UIA is alweer de zesde in zijn soort, maar legt zijn eigen accenten. De eerste telg, 'Aan het water', laat alvast het beste verhopen. Zoals het een dichter betaamt, laten we hem aan het woord in een monoloog die, clichématig, perfect geflankeerd kan worden door een instrumentale versie van Sting's 'Englishman in New York'.

TEKST: FLORIS GEERTS • Foto's: LIZA VAN DER STOCK

“Waar ik ook kom, steevast gaat het op een bepaald moment over mijn ontslag bij De Morgen. Daarover verbaas ik me, want in mei zal het alweer drie jaar geleden zijn. Het lijkt wel of ik degene ben die het er het minste over heeft. De ontslagen in de culturele wereld – waar ik de journalistiek toe reken – blijken meer tot de verbeelding te spreken dan de sluiting van een fabriek waardoor 600 mensen op straat staan, terwijl het er bij De Morgen ‘maar’ derden waren. Voor een krant schrijven is natuurlijk erg publiek. Zo’n krant heeft een symbolische waarde omdat er nu eenmaal geen honderd ondernemingen zijn die hetzelfde brengen.”

EEN DICHTER MET DE LIBRIS

“Toen ik dan in 2010 de Librisliteratuurprijs won voor ‘Kleine dagen’, (*een bundeling van cursiefjes op de voorpagina van De Morgen, nvdr.*) stuurden mensen me “eindelijk wraak”. Terwijl dat voor mij nooit speelde. Het boek heeft in mijn hoofd weinig of niets te maken met de krant. Op het moment dat je een boek maakt, treed je in een andere wereld. Mijn uitgever en ik hebben er toen erg hard aan gewerkt. Ik had immers duizend ‘stukjes’ voor De Morgen geschreven. We hebben er voor ‘Kleine dagen’ een verhaal van gemaakt, een echt boek, waardoor ik al ver verwijderd was van het dagelijkse van de krant. Door die prijs te winnen bereikte ik plots een groot publiek, dat was het belangrijkste. Ik schreef natuurlijk voor de krant, dan bereik je meer lezers dan de gemiddelde schrijver. In Vlaanderen had ik dus wel mijn eigen plekje, maar dat was het dan ook. In één keer liggen er dan duizenden exemplaren in Nederland. Daar wisten ze nauwelijks wie ik was. Dan is het prettig dat je boek wordt gelezen

als wat het is. Na het winnen van zo’n prijs, weet je dat je werk bijna niet beter kan. Zeker als je weer voor de krant (*De Standaard, nvdr.*) schrijft. Nochtans moet het altijd beter, ook voor jezelf, al besef

“Ik woon hier al twintig jaar, maar ben nog steeds een buitenstaander”

ik dat het onbereikbaar is. Op een bepaald moment zit je binnen het genre van de column immers aan je grens en toch probeer je nog met een goed beeld, een mooie zin of een interessante gedachte te schrijven. Dan probeer ik nieuwe uitdagingen in bijvoorbeeld theater te vinden. Ik ga er niet bewust naar op zoek, het overkomt me gewoon. In theater kun je veel registers hanteren; je voert personages en situaties op, en bedenkt daar dan woorden en stemmen bij. Van heel intiem tot exuberant. Bij essays, columns of poëzie is dat toch veel moeilijker. Wanneer ik theaterstukken vertaal, probeer ik telkens beter te doen. Dat is een logisch verlangen van zowel de lezer als de schrijver. Al ben ik mij terdege bewust van mijn limieten.”

EEN DICHTER ZONDER HYBRIS

“Dat er op de website van de stad Antwerpen nog steeds de foto van Peter Holvoet-Hansen prijkt, wist ik niet. Daar lig ik ook niet wakker van. Voor ik toezegde, had ik er over gesproken met Peter Holvoet-Hansen, Bart Moeyaert en Joke Van Leeuwen, dus wist ik wel wat ik kon verwachten. Op dit moment ben ik nog maar twee maanden bezig, dus

gun ik mezelf de tijd om me te oriënteren. Eigenlijk verzamel ik nu de verzuchtingen en de vragen en kijk wat al wel of niet gedaan is. Samen met Michael Vandenbril van Antwerpen Boekenstad, zijn we volop aan het plannen, geen onbelangrijke fase. Een soort strategie ontwikkelen is toch wel nodig, anders is het eindeloos. Nu komen er veel aanvragen binnen of ik geen gedicht kan schrijven over het een of het ander. Voor de Dag van de leerkracht heb ik bijvoorbeeld een gedicht gemaakt dat in mei zal worden verspreid. Het zou nooit bij me opkomen om een gedicht te schrijven over ‘de leerkracht’, net daarom is het dienstbaar om het daar eens over te hebben in plaats van enkel datgene waar je van nature over schrijft. Al kan je niet op elke aanvraag ingaan. Ik bekijk wat bij mij als dichter hoort.

Binnenkort is er een *poetry mob*, zoals dat dan heet, waarvoor ik een tekst heb geschreven. Dat soort dingen doe ik wel. Als iemand het opmerkt des te beter, maar zoniet, dan is dat ook niet erg. Wat ik zelf heel graag zou schrijven – het is eigenlijk al min of meer af – is een gedicht over de katten in de stad. Voorts zijn we bezig met een groot project voor het Schoonselhof. We willen iets doen rond de dichters die er begraven liggen. De bekendste is ongetwijfeld Herman de Coninck, maar er liggen er nog zo’n twintig anderen, zoals Maurice Gilliams. Voor hem wil ik zeker nog iets schrijven. Net zoals bij de Eenzame Uitvaart (*dichters schrijven een persoonlijk gedicht voor eenzaam gestorvenen, nvdr.*) is het project voor het Schoonselhof een oud verlangen om de doden bij het dagdagelijkse te betrekken. Het kerkhof ligt daar ergens aan de rand van de stad. Als ik, de stadsdichter, met mijn gedachten volk naar het kerkhof krijg, zijn die dichters ►

niet helemaal dood en leeft er nog stukje van hen voort. Daarin kan ik nuttig zijn.

DE LEGALE VREEMDELING

“In mijn eerste gedicht als stadsdichter, ‘Aan het water’, is de teneur die van de buitenstaander, want dat is een voor mij belangrijk gegeven. Het is interessant dat ik hier al twintig jaar woon, maar mij nog steeds een buitenstaander voel. Niet dat ik voortdurend rondloop en denk “ik ben hier een buitenstaander”. Er zijn in de stad heel veel mensen zoals ik, dat is goed voor een stad. Ik geef ook hen een stem. Ik sta als het ware met mijn ene been erin maar met mijn andere erbuiten. Die frictie vind ik heel boeiend. Een vriend van mij is hier geboren en getogen. Voor hem is die stad volkomen vanzelfsprekend. Het heeft iets organisch, terwijl er toch een zekere afstand is. Geen vijandige afstand, maar de gezonde soort. Natuurlijk kun je geen stad bevolken met alleen maar buitenstaanders. De combinatie van de geboren Antwerpenaar en ‘de buitenstaander’ is juist heel goed. Op Peter Holvoet-Hansen na waren mijn voorgangers ook steeds buitenstaanders. Dat lijkt me geen toeval. Stel je voor dat een stadsdichter voortdurend de loftrompet steekt van zijn stadje – want dat is het, een stadje. Je moet een soort kritische zin bewaren. Voor de poëzie van de stad is een zekere afstand echt cruciaal.”

“Sowieso ben ik geen wereldreiziger, dus hecht ik me heel erg aan mijn omgeving, de kleine dingen. Dat zijn ook de moeilijkste dingen om over te schrijven. Net datgene onder woorden brengen dat ongeveer iedereen dagelijks meemaakt. Je moet tel-

kens weer woorden vinden die mensen erop wijzen dat het dagdagelijkse niet vanzelfsprekend is. Als ze daar met een glimlach bijilstaan, doe ik dat graag en vind ik het ook wel nuttig om lezers er op

“Voor de poëzie van de stad is een zekere afstand cruciaal”

een speelse manier met taal op attent te maken. Ik zei ooit eens dat schrijven voor mij omslachtiger is dan schilderen. Er zijn mensen die kunnen ontroerd worden door teksten. Ik heb dat niet, terwijl ik dat bij schilderkunst wel heb, ook bij abstracte schilderijen.”

“Het gebruik van clichés, bij mensen die met taal bezig zijn zoals journalisten of studenten, ergert mij dan ook. Nu en dan geef ik een schrijfcursus. Wan-

neer ik dan taken verbeter, ben ik heel streng. Het is de taak van hen die met taal bezig zijn om juist de clichés te omzeilen en iets nieuws te bedenken. Voorts doet iedereen natuurlijk wat hij wil. Er kan natuurlijk ook een grote schoonheid in het gebruik van clichés zitten. Dan kan je er mee gaan spelen vanuit een soort metapositie. In de journalistiek is het bij de dagelijkse informatie bijna onmogelijk clichés te vermijden. Je mag van een journalist niet verwachten dat hij iedere dag iets nieuws bedenkt. Bepaalde uitdrukkingen zijn ook gewoon nodig om zaken duidelijk te maken. Het blijft wel moeilijk om die ergernis ten opzichte van clichés te staven met goede argumenten. Ik heb me ook lang verzet tegen het vervelende zinnetje “ik heb zoiets van ...”. Dat vind ik een gruwel. Maar als ik eerlijk ben en ik wil objectief duidelijk maken waarom dat nu ergerlijk is, heb ik er geen argumenten voor. Het is gewoon ergerlijk. Er zit iets leegs in. Misschien is dat de ergernis.” ■

Grote Thesis Actie!

-5% KORTING!

A black and white illustration of a group of children running happily towards a large school building in the background. The children are dressed in mid-20th-century clothing. A girl in the foreground wears a polka-dot dress and carries a book. A boy next to her wears a short-sleeved shirt with a dark collar and shorts, also carrying a book. Other children are visible behind them. The school building has a prominent bell tower. The scene is framed by trees on either side.

SNELLE LEVERING

COPY GROENENBORG   SNEEUWBESLAAN 35 WILRIJK
03 / 825.55.67 MAIL@GROENENBORGERCOPY.BE

→ wat we vroeger leuk vonden ←

Tekst: Lynn Van de Perre

Game Boy

REWIND Tijdens mijn lagere schoolcarrière was de Game Boy mijn grootste steun en toeverlaat. Onvermijdelijk werd het onding mijn beste vriend: een grijs, plastic bakje van Japanse origine, steevast in de rugzak, tussen boeken en brooddoos. Of ik nu naar school, op uitstap, of familie toe moest, overal ging de trouwe compagnon met me mee. Moeder werd horendol van het excessieve Game Boy-gebruik en riep: “leg dat ding eens vijf seconden weg!”, wanneer eens te meer aan de eettafel ‘Tetris’ werd gespeeld. Elk vrij ogenblik tuurde ik onverstoorbaar naar dat onooglijk kleine scherpje, de verschillende knopjes indrukken met een snelheid die bovenmenselijke reflexen verried.

PLAY In 1998 bracht Nintendo de Game Boy Color uit, een nieuwe en verbeterde versie van de eerdere spelcomputer. Dat deze *upgrade* lichter, mooier, kleiner maar vooral ook kleurrijker was dan de voorganger, maakte dat ik zo mogelijk nog verslaafder werd. Tot wanhoop van mijn directe omgeving speelde ik dag in, dag uit ‘Zelda’, ‘Mario’ en ‘Pokémon’ in de meest bonte en buitenissige kleuren. Maar aan alles komt uiteindelijk een einde, en zo ook aan mijn Game Boy-verslaving. Want met het begin van de puberteit verdween mijn interesse en werd dit technologisch vernuft naar een hoekje van de kamer verbannen, waar het lusteloos het loodje legde.

FAST FORWARD Na jaren mijn Game Boy te hebben verwaarloosd, voelde ik plots de nostalgische nood naar een waardige vervanger. Dat mijn iPhone dezer dagen gekleed gaat in een beschermhoes met Game Boy-print is dus geen verrassing meer. Maar wanneer ik tijdens de wekelijkse gezinsmaaltijd op mijn hoogtechnologische telefoon tokkel, vraagt mijn moeder wanhopig: “speel je daar nu nog altijd mee?” Dan voel ik me toch wel een beetje betrapt. ■

Tekst: Noemi Monu

Over and Out

REWIND Het begon met twee blikjes en een touw. De wijde van onze communicatie werd beperkt door de lengte van het touw, dat liep van de boomhut tot aan de achterdeur. Al gauw snakten we naar meer. Het geluk droop van onze guitige gezichtjes toen mijn broertjes en ik van de lieve Sint ‘echte walkietalkies’ kregen. Wanneer de schoolbel ging, spurten we naar huis en begon de echte speeltijd.

PLAY Onze bende, bestaande uit mijn broers, enkele buurjongens en ik, werd stevast opgesplitst en elk met een walkietalkie op zak vertrokken we voor een paar uur op avontuur. We deden namelijk niet liever dan door Kalmthoutse tuinen sluipen. We waarschuwdelen elkaar voor honden en andere kindonvriendelijke obstakels. Het plotse gekraak en schril gepiep van ons technologisch snuffje konden het plezier niet verpesten, hoewel het soms onze aanwezigheid op andermans eigendom verried. Het gebeurde al eens dat we tot groot jolijt op het kanaal van een babyfoon terecht kwamen en het gehuil van een of andere onbekende zuigeling in onze oren weergalmde. Het *coolst* van al waren de zeldzame momenten waarop we de plaatselijke politie af luisterden.

FAST FORWARD Tegenwoordig communiceert het jonge grut per gsm. Ze sms'en, bellen of chatten liever over het kapsel van Justin Bieber dan hun coördinaten door te geven of elkaar uit te dagen iemands tuinmeubilair te verslepen. Het onschuldig gefluister via onstabiele radiokanalen heeft plaats moeten maken voor grammaticaal incorrecte boodschappen over onbenuiligheden via satelliet. ■

DE NUTTELOZEN VAN DE NACHT*

CAFÉ DE KAT

Maarten Inghels is dichter, schrijver en kroegtiiger. Elke maand is hij, zoals Brel het ooit bezong, een van de nuttelozen van de nacht en bekijkt hij de bodem van zijn glas in een volkscafé.

Zelden worden cafés van de grond af gebouwd. Ze bestaan al geruime tijd, worden doorverkocht aan nieuwe eigenaars of brouwers, de interieurs opgefrist, de keet schoongemaakt. Meestal naar een thema ingericht: de yuppiekroeg, de hipster- of champagnebar. Zelden weet je wat er onder die nieuwe vernislaag zat.

Makelaars voorspellen reeds lang de hipheidsfactor van mijn straat in het schipperskwartier en noemen dit “een verstandige belegging in een creatieve hotspot”, maar voor het zover is zal het café naast mijn deur nog ettelijke gedaanteverwisselingen kennen. Nu lopen er types met lang haar en lederen jassen rond en prikken er doodshoofden en skeletten aan de muur van metalcafé ‘T Hevig Hoekske. Het verleden van deze

kleurrijke biotoop is niet altijd zo rooskleurig geweest, of net wel.

Twee jaar geleden opende het etablissement zijn deuren als Colors Club, ongeveer gelijktijdig met mijn intrek in mijn loft. De opzet van Colors Club was duidelijk dankzij de grote regenboogvlag aan de gevel en stickers met ‘Gay Bar’ aan de ramen.

Maar de pret van mijn twee nieuwe burens duurde niet lang; eigenaar Heinz ging een rondje klagen in de regiokatern van zijn krant omdat een aannemer met vrachtwagens en containers het zicht op zijn café belemmerde. “Als dit het Hilton-hotel was, had het er wel anders aan toe gedaan”, besloot hij in het artikel. Dat het gitzwarte vampierinterieur – afgewerkt met subtiele bloedrode tinten – zelfs met vrij zicht van de ramen er aardedonker uitzag, viel hem niet op. “Het zijn pesterijen aan het adres van de holebigemeenschap.” Je hoorde nog net niet het woord ‘kaakslag’ passeren.

De twee eigenaars kwamen uit Duitsland. Ze hadden reeds een café met een identieke naam in Gent dat door Heinz’ wederhelft Martin – honderd kilo droog aan de haak, zestig sigaretten per dag – werd uitgebaat. “Daar zit het altijd stampvol”, zuchtte Heinz. Hij, vijftien jaar jonger, bemande de lege tegenhanger in Antwerpen.

Omdat het moeilijk klanten vinden was in Colors Club besloten ze het café te hernoemen naar Café Colors en het gay-predikaat te laten vallen. De vlag werd halfstok gehangen, op de wanden verschenen kortingsacties voor cocktails. Om de week reed een van hen naar Duitsland om daar het goedkope bier dat ze in Antwerpen als Stella verkochten op de kop te tikken. De dronken schippers en verloren gelopen travestieten merkten er niets van. In een bui van besluiteloosheid hernoemden ze hun café nog een laatste keer, nu naar Café Click. Op de ramen kleefden ze gele stickers en een bordje met ‘buurtpcafé’.

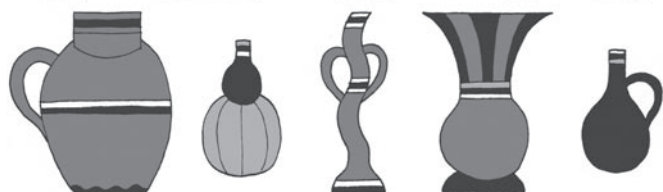
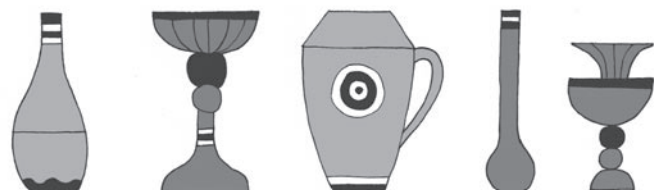
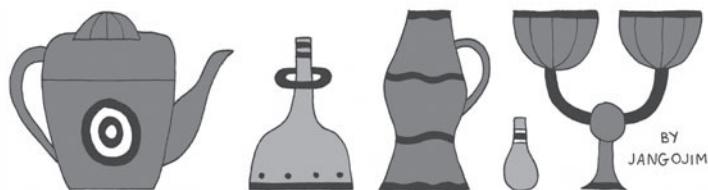
Het universum van de twee Duitsers viel moeilijk te vatten. In megalomane buien zag je Heinz flipperkasten aanslepen ter vermaak en vertier, of een beamer installeren die nietszeggende foto’s projecteerde. In depressieve buien surfte hij in een hoek van het café naar Duitse *gayporn*.

In de zomer van 2011 hadden ze al geruime tijd de huur niet betaald omdat de rioleringen stuk waren. Ik ging niet meer omdat de stank niet te harden was en het Duitse bier... nu ja, Duits bleef. Begin juli vond het jaarlijkse buurtfeest plaats; het was bloedheet, de straten werden afgesloten, winkels hadden stalletjes gezet, er was een rommelmarkt. Café Click had geen terras gezet.

Ik liep voorbij en zag Heinz binnen voor het raam zitten met een droevig gezicht. Ik zwaaide, maar hij zag het niet. De volgende dag was het café leeg en waren ze weg. Ik heb nog steeds hun vaas. ■

www.maarteninghels.be

SCIENTIFIC BREAKTHROUGH 2012 MUSEUM·POTTERY

NOBODY·CARES

dwars luistert naar...

'Bizness' van tUne-yArDs. Om de laatste kilometer van een looptraining door te komen. Helpt namelijk een beetje tegen spierversuring. (Marlies Verhaegen)

'Shake It Out' van Florence + The Machine. Omdat weken na hun concert in de Ancienne Belgique het refrein nog steeds door mijn hoofd spookt. (Lynn Van de Perre)

'The Black Superman - Muhammad Ali' van Johnny Wakelin & The Kinshasa Band. 'In Zaire' blijft een beter nummer over Ali, maar dit is pure nostalgie. 'The Black Superman' fungeerde zeventien jaar geleden op het toenmalige TV2 als intro van 's mans belangrijkste kampen. (Floris Geerts)

'Way Down In The Hole', van Tom Waits. Mijn persoonlijke ode aan de makers van The Wire; televisie waarvoor ik zonder schroom thuis bleef. (Bart Van Ballaert)

'The Only Place', van Best Coast. Jong, verliefd en vol levenslust drink je ijskoud bier terwijl Venice Beach baadt in de rode gloed van de zonsondergang en de belofte van een zwoele zomernacht zich aanbiedt. Dat gevoel. (Yannick Dekeukelaere)

'Sorrow' van The National. Oud, eenzaam en verzopen drink je lauwe carlsquell terwijl de Noordersingel baadt in het oranje licht van de straatlantaarns en de belofte van een bikkeldoude nacht op straat zich aanbiedt. Dat gevoel. (Max Neetens)

'Stay High Baby' van Maceo Plex. Op weg naar dromenland... (Maarten Decaluwe)

'Little talks' van Of Monsters and Men. Ik word er vrolijk van. Dat gevoel. (Elien Verschueren)

**EXCLUSIEF: FIETSELM BDW
GEEFT STRATEGIE GEMEENTE-
RAADSVERKIEZINGEN WEG**

OOK NA EXCUSES HOUDT DE SEKSUELE INTI- MIDATIE NIET OP

POL VANDENDRIESSCHE STEEKT HAND DIT MAAL IN EIGEN
BOEZEM

**Arts universitair ziekenhuis bele-
digt Joodse student**
Sien Eggers ontkent alle betrokkenheid

**Gert Verhulst date ander-
maal Studio 100-perso-
nage**

Danny Verbist geeft alvast
enkele vuistregels voor *fist-
ing*

**HOMMELES BIJ BOND VOOR MEN-
SEN IN DE MEDIA**
GUILLAUME VAN DER STIGHELENS STATUUT 'OPI-
NEMAKER UIT VERVELING' NIET VERLENGT

**NEDERLANDS PROGRAMMA BESCHULDIGT
BEN GRABBE VAN RACISME**
BLOKKEN-PRESENTAOR WEERLEGT: "VUILE KAASKOPPEN"

DEZE ZOMER OPENLUCHTZWEMBAD OP 'T EILANDJE
Bestelde water EK Zwemmen vindt alsnog bestemming

Logigram

Los het raadsel aan de hand van het logigram. Stuur vervolgens jouw oplossing naar contact@dwars.be of maak een spandoek dat je achter een vliegtuig hangt. Bij goed weer tuurt onze redacteur de hemel af op zoek naar jouw antwoord. Alle juiste antwoorden laten we op met een ballonnetje. De eigenaar van het antwoordt dat het verst reist mag zich één maand lang de officiële winaar van het *dwars*-logigram noemen. Alsof dat niet genoeg is, doen de Associatie Universiteit en Hogescholen Antwerpen, Stad Antwerpen en het bewijs dat schoonheid en cultuur samengaan, Linda Schools er een heus boekje cultuurcheques bovenop.

Zes studentenverenigingen doen mee aan de 'Memorial Alain Verschoren' (hoewel de rector nog niet gestorven is, besloot VUAS hem toch sportief te herdenken, nvdr.) Wij zijn op zoek naar de praeses van elke studentenvereniging, welke discipline ze wonnen en waar die plaats vond.

Bij het gebouw-F hangt een chronometer. De voornaam van de praeses van de club die daar wint telt een oneven aantal letters.

De studentenvereniging die de discipline van gebouw-A wint komt later in het alfabetische lijstje dan de clubs waar Thomas en de knikkerende praeses.

De locatie waar PSW wint, wordt aangegeven met een letter die eerder in het alfabet komt dan de winnende locaties van van Aesculapia en Campinaria. De praeses van Aesculapia is een meisje.

De locaties plekken waar het Geheel Onthouden en de Bierkoning plaatsvinden, worden aangeduid met opeenvolgende letters. De studentenclub die het Ver-spauwen wint, wordt geleid door de harde hand van Kevin.

Abundantia met praeses Marina, wint een gebouw dat wordt aangeduid.

De letter van het gebouw waar Vanessa wint, staat verderop in het alfabet dan de letter van de groep van Thomas.

Praeses Ronny, de victor in Gebouw D kan voor geen meter Beer Pongen.

De club die in het B-gebouw wint begint met dezelfde letter als de club van Emma. Emma wint met haar club het Geheel Onthouden dat niet in het E-gebouw plaatsvindt.

		PLEK						VOORNAAM						STUDENTENCLUB					
		A	B	C	D	E	F	EMMA	RONNY	MARINA	VANESSA	KEVIN	THOMAS	CAMPINARIA	AESCULAPIA	PSW	WINAK	WIKINS-NSK	ABUNDANTIA
DISCIPLINE	AD FUNDUM-RACE																		
	VER-SPAUWEN																		
	KNIKKEREN																		
	GEHEEL ONTHOUDEN																		
	BIERKONING																		
	BEER PONG																		

OPLOSSING DWARS 72

Plaats op toeg	Naam dame	Naam heer	Volgorde
Plaats 1	Claudia	Nick	4de
Plaats 2	Lies	Bob	3de
Plaats 3	Samantha	'Ace'	1ste
Plaats 4	Anne	Pat	2de

Had het juiste antwoord gevonden en wint de felbegeerde cultuurcheques: **Griet Roelfs**

DISCIPLINE	LOCATIE	PRAESES	STUDENTENCLUB

Mei 2012

door Celine Wuyts,
Julia Stappers en
Marlies Verhaegen

Vandaag heb ik aardappelen, tomaten en erwten geplant. Volle bakken regen komen er wellicht nog aan dus dat kan zijn gang gaan. Tijd om zelf ook een keer in gang te schieten. Cultuur is voor de mens wat de regen voor de sla is, zullen we maar zeggen. De weersverwachting voor mei.

DE STUDIO (26/4-1/5) • Red Bull Space • Een samenwerking tussen kunstencentrum Villanella en Red Bull leidde tot dit zesdaagse festival in de voormalige Studio Herman Teirlinck. Tijdens deze tweede editie zullen kunst, design en muziek tot een nog strakkere samenwerking komen. Ga kijken naar unieke performances met Amatorski, Daan Stuyven en Rudy Trouvé of waardeer uw kot op met artistiek verantwoorde accessoires van de designmarkt Bazar des Arts (30/4). Verder vinden er tentoonstellingen plaats en kan u genieten van huiskamerconcerten met Gepetto & The Whales, The Bony King of Nowhere en vele anderen.

RED STAR LINE MUSEUM (28/4 TOT 13/5) • Red Star Line Festival • In de gebouwen van de Red Star Line, een rederij die tot 1935 een regelmatige verbinding verzorgde tussen Antwerpen en New York, wordt in 2013 een nieuw museum geopend. Tot 13 mei kan je er alvast terecht voor film, concerten en andere (culturele) activiteiten. Een groot deel van het programma is gratis.

SCHELD'APEN (5 EN 6/5) • Het fantastische leven van de heilige Sint-Christoffel zoals samengevat in twaalf taferelen en drie liederen • Spreek voor zich, vinden wij.

CINEMA ZUID (9/5) • Le voyage dans la lune • 'Le voyage dans la lune' uit 1902 van Franse filmmaker en illusionist Georges Méliès wordt beschouwd als de eerste sciencefictionfilm ooit. Voorafgaand wordt een documentaire getoond over leven en werk van Méliès en de recente restauratie van zijn bekendste werk.

MONTY EN TONEELHUIS (9/5 TOT 19/5) • Terminator Trilogie • De eenentwintigste eeuw: een eeuw van keuzemogelijkheden voor een gelukkig leven of een eeuw van hopeloze constructies in een poging de eenzaamheid te vergeten? Theatergezelschap FC Bergman maakt met 'Terminator Trilogie' een "woordeloze monoloog". Speelt zich mysterieus af op een locatie die niet met eigen auto bereikbaar is.

PETROL (19/5) • Sound of Stereo (live) • Het Brussels electro en techno duo Sound of Stereo draaide eerder al op een pak grote nationale en internationale events. In Petrol brengen ze nu ook een liveshow, een combinatie van oud, nieuw en onuitgebracht werk.

TRIX (21/5) • The Jazz Connection • Het project 'The Jazz Connection' laat het podium aan muzikanten die de grenzen van het genre opentrekken: subtiele cross-overs tot pure freejazz en zelfs wat kruisbestuivingen uit andere kunst disciplines. Jazz met

een hoek af.

DE ROMA (22/5) • Incendies • Canadees-Franse film uit 2010 over de gruwelijke gevolgen van de burgeroorlog in Libanon met een hoofdrol voor de Belgische Lubna Azabal. Als je deze parel gemist hebt, is het nu je kans 'm in de mooiste cinema van Borgerhout voor een luttel vier euro te gaan bekijken.

TONEELHUIS (22/5) • Kaffee Musil: Moord in de Bourla • Regisseur Guy Cassiers vroeg aan schrijver Yves Petry om het (niet te missen) derde deel van zijn trilogie 'De man zonder eigenschappen' te schrijven. Behoud de Begeerte organiseert naar aanleiding hiervan een literaire avond rond misdaad, moord en smeelapperij. Laten we lekker link goed doen dus.

DE ROMA (23/5) • Ariadne & la belle equipe • Cultuurcafé Borgerhout zorgt om de twee maanden voor een gratis foyerconcert. Ariadne brengt "liedjes ontsnapt uit de dromenfabriek van de Franse cinema in zijn hoogtijdagen".

dwars in... Bologna

FOTO: MARLIES VERHAEGEN

Zelf ook met een dwars in het buitenland? Stuur je foto voor 'dwars in ...' naar contact@dwars.be en maak kans op een Knack-abonnement van zes maanden.